विवाधा भवति केवलादी। अहं मेघस्तनयन् वर्षन-सि। मामदन्यहमद्भामन्यान्॥ ३॥

अहर सद्मता भवामि। मदादित्याअधि सर्वें तपन्ति। देवों वाचमजनयन्त यद्दाग्वदंन्ती। अनुन्ता-मन्ताद्धिनिम्मितां मृद्दी। यस्यां देवा अद्धुभीजना-नि। एकाक्षरा द्विपदार षट्पदाञ्च। वाचं देवा उप-जीवन्ति विश्वे। वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे। वाचं ग-न्यवाः पश्चे। मनुष्याः। वाचीमा विश्वा भुवनान्यपि-ता॥ ४॥

सा नोहवं जुषतामिन्द्रंपती। वागृक्षरं प्रथमजा च्यतस्य। वेदानां मातामृतस्य नाभिः। सा नी जुषा-णोपयज्ञमागात्। अवन्ती देवी सृहवा मे अस्तु। या-मृषया मन्त्रकृतो मनीषिणः। अन्वेच्छेन्देवास्तपसा अ-मेण। तां देवीं वाचर हविषा यजामहे। सा नी द्धातु स्कृतस्य लोके। चत्वारि वाक्परिमिता पदानि॥५॥ तानि विदुर्जाह्मणा य मनीषिणः। गृहा चीणि नि-हिता नेऽक्रंयन्ति। तुरीयं वाची मनुष्या वदन्ति। अड याग्निः समिध्यते। अड्डया विन्दते हविः। अड्डां भगस्य